

Andrzej Baszkowski

Red. Liter i Pp.

Główny Urząd Kontroli Prasy
Publikacji i Widowsk
Delegatura w Bydgoszczy
uczelnia przy ul. Wokarnia
1-1000 walczyk
Makro ..... Nr R-Z Format .....
Data ..... Podpis .....

14. IX. 80
1605 1730

MOTYW Z IKAREM

kiedy życie rozliczają mi
jak rachunek za gaz i światło

powracam myślą do ikara

legenda zapamiętuje młodzieńca
chwyającego z wysokości ziemię
w ogłuszającej ciszy upadku

ale mnie jawi się ikar
który dopiero przypina skrzydła

jeszcze pełen nadziei
wzbija się z nad chmury domu
odtrącając na chwilę ziemię

potem wszystko jest
tylko zrównaniem
brudną plamą na bruku
protokołem z niejasnej tragedii

tylko gdzieś
nad toczącą się ciężko ziemią
drży jeszcze cień
delikatnych skrzydeł

uwięziony w świetlistym
kokonie powietrza

Andrzej Baszkowski

179

x   x   x

są jeszcze mężczyźni przynoszący kwiaty
dawno umarłym kobietom

są jeszcze kobiety które w progach domów
witają nieobecnych rozmawiają z cieniem

jak gdyby nie dzielika ich przepaść i góra

jakby za cienką granicą rozsądku
mógł się powtórzyć okrutny cud życia

w który wcześniej nie mogli uwierzyć

Andrzej Baszkowski

x x x

rozebrany
z ostatnich obietnic
drży w blasku elektrycznych słońc

teraz dopiero widzi
jaka niebotyczna wieża
wyrosła nad jego cieniem

jaki mróz samotności
dzieli go od tamtych
triumfalnych dni

jaką górę milczenia
toczy uparcie
nieprzekupny Syzyf

jeszcze schyla się
wszeptuje jakieś imię
w głuche ucho stożku

potem powoli
odwraca twarz

Andrzej Baszkowski

Wyrok

pod białymi drzwiami
czekam na wyrok

zaraz poruszy się klamka
w surowej bieli zjawia się ten
który będzie odtąd
moim sędzią, obrońcą
i przewodnikiem w nieznane

teraz kiedy wypowiada
łacińską formułę
trzeba wszystkie przypomnieć
i zapomnieć wszystko

nim zacznie się ta podróż
w mdlącej woni eteru
przez nieskończone korytarze

aż tam

Andrzej Baszkowski

Próba

nagle wszystko zatrzymuje się w tobie
spada nieba matowa kropla
zbiegająca się w ciasne kręgi
jakby wieczność na jedną chwilę
uchyliła niewidzialny strop

to jest próba przed wielką ciszą
- mówię swoim zbudzonym dłoniem

jak ją pojąć i jak się w niej zmieścić

nim odezwie się czujnie liczydło
nim powróci zmęczony świat

Andrzej Baszkowski

Przedstawienie

w antraktach lat w kulisach zdarzeń
sens się zagubił i początek

więc dramat trzeba grać od końca
nieznając widzów i suflerów

nieczego nie da się powtórzyć
wybronić efektywnym gestem

nie zwróci także nikt pieniędzy
nie uzna żadnej reklamacji

tylko po krótkim smutku braw
z nieudanego przedstawienia

na pustej scenie w pustce słów
ktoś zgasi niepotrzebne światło

Andrzej Baszkowski

x x x

tym którzy blednąć jak powietrze
wybierają się w cichą drogę
niepotrzebna już lampka czuwania

ich odrzucone miękko ręce
także nie mogą teraz dźwignąć
naszych obietnic wszystkich czułych kłamstw

patrzają w nasze spocone twarze
jakby ujrzeli nas pierwszy raz
jak byśmy byli tylko ścianą ~~i skrzela~~ ^{nie}

za którą dzieje się coś czego nigdy
nikomu nie da się już opowiedzieć

Andrzej Baszkowski

Wróżba

na szorstkiej skórze jak odnaleźć
znów linię życia już zatartą
przez czyjeś ręce jakieś lzy
pieniądze skrzętnie odkładane
na starość obnażoną z marzeń

szukać jej razem czy osobno
przy blasku świec w promieniach dnia
w przewrotnej kuli wyobraźni
odwracającej drogi świata

nad czym się pochylić głosem
jakie kolejne odkryć karty
konwecjonalnej przepowiedni
w której i tak powraca ciągle
ten sam nieunikniony los